

Beste Peter,

Allereerst de beste wensen voor 2017. Ik hoop dat het op alle fronten een mooi jaar gaat worden. De verhuizing naar de Waterstaatskerk is natuurlijk waar we het de komende tijd weer over gaan hebben. Ik ben benieuwd hoe het gaat met de uitvoering van de plannen. Wanneer kan er begonnen worden met de verbouwing?

Ik las in de Trouw van 31 December 2016, (ik weet het is nieuws van vorig jaar, maar toch nog actueel...) dat de meningen van PKN-kerkleiders over de Islam voor een splitsing zorgt binnen de protestantse kerk. Een aantal predikanten reageerde verhit op uitspraken van scribe ds. René de Reuver dat 'de islam een godsdienst is die vrede wil'. Zij vinden het naïef om te geloven dat de Islam goed is, en vinden dat 'veel vluchtelingen een zeer strikte variant van de islam aanhangen waar ze zich niet mee willen inlaten'. Ik ben zelf nog veel naïefer: ik ga uit van het individu. Ik ken namelijk een paar hele lieve moslims die wel behoorlijk gelovig zijn en zich ook strikt aan de wetten van de Islam houden, inclusief het vasten tijdens de Ramadan. Ze hebben normen en waarden die heel dicht bij die van mij liggen: de 10 geboden omschrijven deze goed.

Maar goed, de reden voor deze predikanten om op de voorpagina van Trouw voor de splitsing te waarschuwen is iets waar ik ook bang voor ben binnen onze eigen PKN-gemeente in Hengelo: door in de komende maanden te veel te focussen op de kansen om in het centrum minderheden binnen te halen, vergeten we wellicht de massa trouwe kerkgangers die zich nu veilig voelen binnen de verschillende wijken. We beleven allemaal ons geloof op een eigen manier. Ik vraag me af hoe we kunnen zorgen dat de massa (conservatieve) kerkgangers zich thuis blijven voelen als we straks geen 3 aparte wijken meer zijn, maar 1 wijk in 1 kerk. Wat maakt de verschillende wijken nu uniek? Hoe kunnen we daarachter komen? Kunnen de mensen bijvoorbeeld schrijven naar de commissie Kerkelijk Leven om hun wensen voor tijdens de erediensten kenbaar te maken?

Ik wens je, vanuit het zonnetje dat door mijn raam naar binnen schijnt, een hele fijne week.

Hartelijke groet, Janine

Dag Janine,

Hartelijk dank voor je goede wensen. Ik wens het ook jou en de jouwen toe, en iedereen die deze brief meeleeft. Het gemeenteproces is er vanaf het begin op gericht om zoveel mogelijk gemeenteleden te betrekken bij het bouwen aan de kerk van de toekomst. Iedereen mocht mee “dromen”. Nu gaan we echt de stappen zetten waar tijdens dat proces met al die gemeenteleden, gaandeweg voor werd gekozen: in de Waterstaatskerk.

In het beeldverhaal vinden alle drie wijkgemeenten plek. Ze gaan er voluit samen, maar toch zo dat ieder zijn eigen traditie zal herkennen. Vandaar de verschillende kerkdiensten op zondag. De commissie kerkelijk leven heeft een Raad voor de Kerkdiensten ingesteld die dat gaat voorbereiden, met gemeenteleden uit alle drie wijken.

Je schrijft over de Trouw van 31 december, met als kop: “Pro-islamkoers splijtzwam in PKN”. Ik vond dat daarmee geen recht werd gedaan aan de nieuwe scriba van de landelijke PKN, René de Reuver. In het interview, verderop in de krant, hoor je hem zeggen: “Mensen zijn op zichzelf terug geworpen. Er is nauwelijks nog verbinding” En: de kerk “is een plek waar je oefent in het samenleven. Mensen met de meest uiteenlopende achtergronden komen er bij elkaar” “Christenen hebben vaak ook heel verschillende opvattingen. Laat nu juist de kerk de plek zijn waar je, vanuit de aanvaarding dat je bij elkaar hoort, de ruimte moet hebben om je helemaal uit te spreken” Op het voorblad uitien sommigen scherpe kritiek op zijn opmerking dat “de islam een godsdienst is die vrede wil”. Maar die zin in het interview staat daar in het kader van vragen die hij notabene zelf stelt: “hoe zit het met de verknooptheid van geweld met de islam?” “hoe kan het dat mensen radicaliseren?” Geen “pro-islam koers”, maar wel volop gesprekstof, ook voor onze PKN-kerk midden in de stad. Niet op straat, niet over de rand van het hek. Maar gewoon, in het thuis dat ieder in een kerk mag vinden. Zoals we dat vieren met Epifanie: Jezus verschijnt met open armen. Van alle kanten mogen mensen hem tegemoet komen en door hem geraakt worden. Daar zijn we nu juist geloofsgemeenschap voor. Het aanbod kan er niet breed en open genoeg zijn.

Hartelijke groet,
Ds. Peter Hendriks

